

modePREGÀRIA

Tot té el seu moment, sota el cel
hi ha un temps per a cada cosa. (Còdelet 3, 1)

St Pere i St Pau 2025 – Núm. 324

Joc de...

En aquest nou solstici, et poses en joc per aquesta estona de pregària. Goses salvar la temptació de deixar-te arrossegar per la intensa xafogor. T'hi disposes, com si d'un joc es tractés: un joc de claus!!!

Les que de jove t'oferien amb el duro, quan se't feia confiança. Les que tanquen portes com a cuirasses quan vols defensar-te de qui sap què. Les claus que obren confessions de fe quan sents la pregunta: qui diuen que sóc?

Les claus que superen culpes quan t'encarreguen una responsabilitat més enllà d'acumular-ne mèrits –o més aviat per excés de desmèrits.

Amb aquesta atenció guanyada, se't presenta l'ocasió d'escollir joc de claus.

D'entre les que trobes a la imatge, et deixes portar pel joc que més et captiva. Potser trobes que són les claus les que et trien.

Llegeixes ara [Mt 16, 13-19](#).

Retornes a les paraules que més han ressonat en tu avui amb la lectura de l'evangeli. Deixes que sonin de nou en tu i et quedes amb una.

Proposes que sigui aquesta la que rotuli el joc de claus que has triat, que t'ha triat. T'adones de quina porta obre per a tu.

Et capbusses en l'evangeli i sents que és el mateix Jesús qui contertulia amb tu, com ho fa amb Pere.

Et proposa aquest clauer que t'obre a...?

Cap on t'empeny sentir que tens la clau de...?

Què fas o pots fer perquè altres tinguin també les portes obertes a...?

Quina fe goses confesar davant aquest Jesús que et fa la proposta?

”¿Quién eres tú?”

Amb la paraula que penja del teu joc de claus, reprens la pregària del Parenostre.